

18. maj 2022
J.nr. 2021-9643

Samrådsspørgsmål (SAU L 161) A, B, C og D

- Tale til besvarelse af spørgsmål A, B, C og D den 18. maj 2022

Spørgsmål

Spørgsmål A

Vil ministeren redegøre for, hvorvidt regeringen synes, at det er optimalt at færre danskere vil købe forsikringer som følge af de stigende priser på forsikringsprodukter, der skyldes regeringens forslag til et såkaldt samfundsbidrag?

Spørgsmål B

Har regeringen ønsket at færre danskere skulle tage ansvar for egen alderdom som følge af de stigende priser, som regeringen pålægger pensionsopparere med det såkaldte samfundsbidrag?

Spørgsmål C

Mener ministeren det er fair, at det kun er danske finansielle virksomheder, der skal bidrage til det såkaldte samfundsbidrag, og hvilken betydning forventer ministeren, at det får for danske finansielle virksomheders konkurrenceevne ift. udenlandske?

Samrådsspørgsmål D

Vil ministeren oplyse, hvorfor regeringen har valgt, at pålægge en ekstra skat på finansielle virksomheder, der rammer skævt blandt forsikringsselskaber og dermed forvrider konkurrencen, og tilskynder forsikringsselskaberne til at lave anderledes forretningskonstruktioner for ikke at blive ramt af skatten?

Indledning

Tak for invitationen til at deltage i dette samråd.

De fire spørgsmål er tæt forbundne. Jeg vil derfor besvare spørgsmålene samlet. Først vil jeg gerne knytte nogle indledende bemærkninger til forslaget om samfundsbidraget.

Overordnede bemærkninger om samfundsbidraget

De politiske holdninger til samfundets indretning er forskellige. Det gælder også, når vi taler om velfærd. Og når vi taler om muligheden for at kunne gå på pension.

Det er regeringens holdning, at også de personer, som har haft et langt og hårdt arbejdsliv, skal have ret til at kunne træde tilbage fra arbejdsmarkedet på en værdig måde. Det er regeringens holdning, at de også skal kunne nyde et godt otium. Med andre ord – de skal have ret til at kunne træde tilbage, inden de er slidt helt ned.

Jeg glæder mig over, at et flertal i Folketinget har samme opfattelse. Og at det på den baggrund har været muligt at lande en god aftale om ret til tidlig pension.

Det skal selvfølgelig også være økonomisk forsvarligt. Det har således været en præmis for aftalen, at retten til tidlig pension skal være fuldt finansieret.

Det er min klare opfattelse, at vi med det foreslåede samfundsbidrag fra den finansielle sektor står med et finansieringsgrundlag, der er både fair og balanceret. Det kan man så have en forskellig holdning til, men sådan er politik.

Det er regeringens opfattelse, at det er fair at bede den finansielle sektor om at yde et samfundsbidrag. Det er det bl.a., fordi staten under finanskrisen holdt hånden under sektoren. Staten stillede dengang

garantier for gigantiske milliardbeløb for at redde de mest udsatte virksomheder i sektoren fra at gå konkurs. Den hjælp har været med til at sikre, at finanssektoren i dag samlet set er en af de brancher, der tjener flest penge.

Jeg vil nu vende mig mod de fire samrådsspørgsmål.

Spørgsmål A og B

Først vil jeg samlet kommentere spørgsmål A og B. Begge spørgsmål vedrører følgerne af samfundsbidraget for kunderne. Der spørges til, om regeringen er bekymret for, om danskere fremover vil købe færre forsikringer og spare mindre op til deres alderdom i deres pensionsordninger.

Det er værd at huske på, at samfundsbidraget er udformet som en forhøjet selskabsskat på finansielle selskabers overskud.

Samfundsbidraget bliver ikke pålagt afkast på pensionsordninger. Afkastet i alle danske pensionsordninger beskattes nemlig med pensionsafkastskat hos den enkelte opsparer. Så beskatningen af pensioners afkast ændres dermed ikke med samfundsbidraget.

Samfundsbidraget er heller ikke en særskat på sektorens produkter. Det er således ikke naturgivent, som de to spørgsmål lægger op til, at samfundsbidraget skal slå igennem i et højere prisniveau på sektorens produkter.

Nogle af de livsforsikringsselskaber, der betaler selskabsskat, har slet ikke som formål at generere et overskud til deres ejere. Det gælder typisk kunde- og medlemsejede selskaber.

De livsforsikringsselskaber, der har til formål at generere overskud til deres ejere, har haft særdeles store overskud de senere år. Og de forsikringsselskaber kan fx vælge at nedsætte udbyttebetalingerne til ejerne. Andre muligheder er at reducere lønningerne på direktørgangene eller reducere de høje honorarer i bestyrelserne.

Nationalbanken har oplyst til Børsen, at der er tre måder, hvor på bankerne kan tilpasse sig til den nye skat. Og jeg citerer: ”De kan reducere udbetalingen til aktionærerne, de kan reducere omkostningerne, eller de kan hæve priserne.” Citat slut. Nationalbanken forventer således, at det i praksis bliver ’lidt af det hele’.

Det er også regeringens vurdering af betydningen af samfundsbidraget. Jeg forventer således ikke, at forsikring- og pensionsselskabernes øgede bidrag til fællesskabet – gennem samfundsbidraget – bare vil blive overvæltet i stigende priser på deres produkter.

Jeg forventer derfor heller ikke, at samfundsbidraget i et betydeligt omfang vil ændre danskeres mulighed for – eller deres appetit efter – fortsat at benytte sig af forsikringsbranchens produkter.

Og jeg forventer, at danskerne generelt vil blive ved med holde øje med priserne på forsikringsprodukter på markedet. Og at de vil søge hen mod bedre alternativer, hvis der eventuelt observeres væsentlige prisstigninger på visse produkter.

Spørgsmål C

Ved samrådsspørgsmål C anmodes jeg om at kommentere, om jeg mener, at det er fair, at det kun er danske finansielle virksomheder, der skal bidrage til det såkaldte samfundsbidrag. Og hvilken betydning jeg forventer, at det får for danske finansielle virksomheders konkurrenceevne ift. udenlandske finansielle virksomheder.

Først og fremmest så omfattes udenlandske finansielle virksomheder også af samfundsbidraget. Det gør de, hvis de driver virksomhed gennem et fast driftssted her i landet.

Hvis de ikke har et fast forretningssted her i landet, så er de slet ikke skattepligtige til Danmark af indkomsten fra de pågældende aktiviteter. I stedet betaler de skat i deres hjemland. Og efter de regler, der gælder i deres hjemland.

Så det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt det er fair eller ej, at samfundsbidraget ikke pålægges udenlandske tjenesteydere. Tværtimod er det uundgåeligt, at forskelle i skattesatserne landene imellem kan påvirke den konkurrencemæssige situation. Sådanne forskelle eksisterer i vidt omfang allerede.

Men det er ikke anderledes, end hvad der gælder mht. andre forskelle på væsentlige konkurrenceparametre landene imellem. Indretningen af skattesystemet er ikke den eneste parameter, der afgør virksomheders mulighed for at drive forretning. Det gælder ikke mindst også arbejdsstyrkers uddannelsesniveauer. Graden af fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Den offentlige sektors sikkerhedsnet under virksomhederne i krisesituationer osv.

Samlet forventer jeg derfor ikke, at samfundsbidraget i sig selv væsentligt vil ændre danske finansielle selskabers samlede konkurrencesituation – i forhold til udenlandske finansielle virksomheder.

Spørgsmål D

Ved det sidste samrådsspørgsmål – spørgsmål D – bliver jeg bedt om at oplyse, hvorfor regeringen har valgt at pålægge en forhøjet indkomstskat på finansielle virksomheder. Ifølge spørgsmålet rammer det skævt blandt forsikringsselskaber og forvrider konkurrencen. Og tilskynder forsikringsselskaberne til at lave anderledes forretningskonstruktioner for ikke at blive ramt af skatten.

Jeg forstår spørgsmålet sådan, at der sigtes til et synspunkt, som Forsikring & Pension har fremført. Synspunktet er, at det er konkurrenceforvridende, at samfundsbidraget i praksis kun i begrænset omfang vil blive pålagt fx kundeejede forsikringsselskaber. Det begrundes med, at de kundeejede forsikringsselskaber ofte ikke bestræber sig på at opnå et overskud. I stedet fastsætter de præmieniveauet sådan, at resultatet i videst muligt omfang går i nul.

Om det synspunkt kan jeg blot konstatere, at jeg ikke er enig.

Selskabsskatten er en skat på virksomhedernes overskud. Dvs. i sidste ende en skat på det afkast, som virksomhederne optjener til gavn for deres ejere. Forsikringselskaber, der kun har begrænsede overskud, vil derfor i praksis kun skulle betale en lille del af det samlede samfundsbidrag. Men det skyldes simpelthen, at de ikke har et stort skattepligtigt overskud.

Forsikring & Pensions synspunkt om konkurrenceforvridning er derfor i realiteten, at enhver selskabsskat pr. definition – uanset skattesatsens størrelse – er konkurrenceforvridende. Blot fordi skattebetalingen afhænger af virksomhedernes overskud.

Det er et synspunkt, som jeg helt grundlæggende er uenig i. Jeg mener ikke, at en skat af virksomheders overskud kan anses for konkurrenceforvridende.

Så for at sammenfatte:

Regeringen, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten har indgået en aftale om ret til tidlig pension.

Med aftalen får mennesker med lange og ofte hårde fysiske arbejdsliv ret til at trække sig tidligere tilbage.

Og samfundsbidraget er efter min og regeringens opfattelse en fair og rimelig finansieringskilde. En fair måde at få den finansielle sektor til at bidrage til en værdig tilbagetrækning for de allermest nedslidte arbejdere.

Tak for ordet.